

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem v právní věci

žalobce: **H. O. K.**
tč. Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty
zastoupený advokátem Mgr. Umarem Switatem
sídlem Dědinova 2011/19, 148 00 Praha

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, P. O. BOX 78, 130 51 Praha 3

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 11. 2022, č. j. CPR-36250-3/ČJ-2022-930310-V234,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou domáhá soudního přezkumu v záhlaví tohoto rozsudku uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství Policie Pardubického kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 13. 10. 2022, kterým bylo žalobci podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bod 3, 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění

(dále jen „zákon o pobytu cizinců“), uloženo správní vyhoštění s dobou, po kterou nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie v délce 3 let, a to z důvodu, že minimálně od 20. 9. 2022 pobýval na území ČR bez cestovního dokladu a platného pobytového oprávnění. Svou žalobu odůvodnil žalobce následujícím způsobem.

2. Žalobce namítá nezákonnost a nepřezkoumatelnost žalovaného rozhodnutí, jelikož se žalovaný nedostatečně zabýval s argumenty obsaženými v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Žalobce je toho názoru, že se žalovaný nedostatečně zabýval podmínkami dle § 179 zákona o pobytu cizinců a možnosti návratu žalobce do země původu. Žalobce tvrdí, že Turecko je nebezpečnou zemí, ve které jsou porušována lidská práva, náboženské menšiny jsou diskriminovány a terorizovány místními radikály a dochází zde k teroristickým útokům. Žalobce se navíc z důvodu svého protivládního postoje nemůže obrátit k tamním státním orgánům. V zemi neexistuje nezávislá justice a ve vězeních panují nelidské hygienické podmínky. K těmto skutečnostem je potřeba provést a vyžádat si zprávy nezávislých mezinárodních organizací.
3. Žalobce se navíc na území ČR zdržoval krátkou dobu a nejedná se u něj o opakované nerespektování rozhodnutí správních orgánů. Z tohoto důvodu je stanovená délka vyhoštění na 3 roky zcela nepřiměřená. Žalovaný při svém rozhodnutí celkově nepostupoval v souladu s principem přiměřenosti, jelikož žalovaný neposuzoval výše uvedenou relaci mezi zájmem na ochranu před protiprávním jednáním cizince a zájmem na ochranu soukromého života, k čemuž žalobce odkazuje na judikaturu Ústavního soudu (III. ÚS 153/97 PL, Pl. ÚS 25/97).
4. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl, aby zdejší soud žalované rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
5. Žalovaný ve svém vyjádření setrval na právním závěru uvedeném v žalovaném rozhodnutí a navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
6. V následující replice žalobce pouze setrval na svých námitkách a podotkl, že žalobce se práva na odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně vzdal z důvodu stresu a tlaku před správním orgánem.
7. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích žalobních bodů dle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, v platném znění (dále jen jak „s.ř.s.“), přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.
8. Předně soud považuje za vhodné připomenout, že ačkoliv je povinností orgánů veřejné moci svá rozhodnutí řádně odůvodnit, nelze tuto povinnost interpretovat jako požadavek detailní odpovědi na každou námitku (ve vztahu k soudům srov. např. odst. 61 rozsudku Evropského soudu pro lidská práva ve věci Van de Hurk v. Nizozemí). Nadto je třeba si uvědomit, že orgán veřejné moci na určitou námitku může reagovat i tak, že v odůvodnění svého rozhodnutí prezentuje od názoru žalobce odlišný názor, který přesvědčivě zdůvodní. Tím se s námitkami účastníka řízení vždy - minimálně implicitně - vypořádá. Nelze proto bez dalšího uzavřít, že absence odpovědi na ten či onen argument žalobce v odůvodnění žalovaného rozhodnutí (či rozhodnutí soudu) způsobuje nezákonnost rozhodnutí či dokonce jeho nepřezkoumatelnost. Takovýto přístup by totiž mohl vést zejména u velmi obsáhlých podání až k absurdním důsledkům a k porušení zásady efektivity a hospodárnosti řízení. Podstatné je, aby se správní orgán (či následně správní soud)

vypořádal se všemi základními námitkami účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 – 13).

9. Ze správního spisu vyplývá, že žalobci bylo doručeno dne 13. 10. 2022 rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství Policie Pardubického kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 13. 10. 2022, č. j. KRPE-84141-45/ČJ-2022-170022-SV, kterým bylo žalobci uloženo správní vyhoštění z důvodu dle § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 a 4 zákona o pobytu cizinců a současně uložen zákaz vstupu na území členských států Evropské unie v délce 3 let, a to z důvodu, že minimálně od 20. 9. 2022 pobýval na území ČR bez cestovního dokladu a platného pobytového oprávnění. Toto rozhodnutí si žalobce převzal osobně dne 13. 10. 2022 v přítomnosti tlumočníka, převzetí rozhodnutí potvrdil svým podpisem a připojil vlastnoruční prohlášení o vzdání se práva na odvolání dle § 81 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „s.ř.“). Protokolem ze dne 13. 10. 2022, č.j. KRPE-84141-47/ČJ-2022-170022-SV, bylo za přítomnosti tlumočníka zaznamenáno vyjádření žalobce k věci, žalobce byl poučen o nabytí právní moci převzatého rozhodnutí a o následcích vzdání se odvolání proti tomuto rozhodnutí, přičemž žalobce i po tomto poučení trval na vzdání se práva na odvolání, což stvrdil podpisem uvedeného protokolu. Následně dne 21. 10. 2022 podal žalobce odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, ve kterém uvedl v jádru totožné námitky, které uvádí v žalobě. Takto podané odvolání posoudil žalovaný podle § 92 odst. 1 správního řádu jako nepřípustné a zamítnul jej. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce již výše popsanou žalobu.
10. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Podle § 81 odst. 1 správního řádu účastník může proti rozhodnutí podat odvolání, pokud zákon nestanoví jinak.
12. Podle § 170 odst. 2 zákona o pobytu cizinců proti rozhodnutí o správním vyhoštění lze podat odvolání do 10 dnů; jde-li o rozhodnutí o správním vyhoštění cizince mladšího 18 let, činí lhůta pro odvolání 15 dnů. Odvolání proti rozhodnutí o správním vyhoštění má vždy odkladný účinek.
13. Podle § 81 odst. 2 správního řádu právo podat odvolání nepřísluší účastníkovi, který se po oznámení rozhodnutí tohoto práva písemně nebo ústně do protokolu vzdal.
14. Podle § 92 odst. 1 správního řádu opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.
15. Jak vyplývá ze správního spisu a žalobce tuto skutečnost v žalobě nijak nespornuje, žalobce si převzal rozhodnutí o správním vyhoštění osobně za přítomnosti tlumočníka a již při převzetí připojil na poslední stranu rozhodnutí vlastnoruční vzdání se odvolání ve smyslu § 81 odst. 2 správního řádu, což žalobce následně po poučení správního orgánu a za přítomnosti tlumočníka do protokolu (č.j. KRPE-84141-47/ČJ-2022-170022-SV) **potvrdil**. V takovém případě je pak nesporné, že žalobci dle § 81 odst. 2 správního řádu právo podat

odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně nepříslušelo. Žalobce projevil po převzetí rozhodnutí svou vůli vzdát se práva odvolání. Tento projev vůle byl učiněn osobně, po poučení v přítomnosti tlumočníka, tudíž všechna žalobcova práva byla zaručena a dodržena. Dle hodnocení krajského soudu se tak jednalo o vážný projev žalobcovy vůle, který měl za následek vzdání se práva odvolání ve smyslu § 81 odst. 2 správního řádu.

16. Krajský soud tedy neshledal pochybení žalovaného, který se hned v počátku zabýval přípustností odvolání, přičemž dospěl ke stejnému závěru, tedy že žalobce se vzdal zákonným způsobem práva na odvolání. V takovém případě pak žalovanému nezbylo než odvolání jako nepřípustné dle § 92 odst. 1 správního řádu zamítnout. S tímto postupem žalovaného se krajský soud v plném ztotožňuje a nespatřuje v něm jakoukoliv nezákonnost. Žalobce navíc tyto závěry žalovaného o nepřípustnosti odvolání z důvodu vzdání se práva na odvolání nijak nespornuje, argumentačně tuto skutečnost v žalobě zcela pomijí a pouze se obecně vyjadřuje o zemi původu žalobce. Nicméně posouzení možnosti návratu žalobce do země původu či přiměřenosti rozhodnutí o vyhoštění nebylo a ani nemohlo být předmětem žalovaného rozhodnutí. Žalovaný se ve svém rozhodnutí nezabýval samotným přezkumem rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jelikož se žalobce práva odvolání, a tedy přezkumu rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zákonným způsobem vzdal. Žalovaný tak ve svém rozhodnutí zkoumal oprávněnost podaného odvolání, přičemž dospěl k závěru, že žalobce oprávněn nebyl. Proti tomuto závěru v žalobce neuvedl jediný argument a soud není oprávněn za žalobce domýšlet argumentaci žalobce, jelikož *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod – byť i vyhovující – obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovýmto postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78). Na tomto závěru nemůže nic změnit ani fakt, že žalobce až ve své replice k vyjádření žalovaného z dne 26. 12. 2022 v jedné jediné větě uvádí, že žalobce se práva na odvolání vzdal ve stresu a pod tlakem správního orgánu. Toto tvrzení žalobce není ničím podloženo, navíc jej žalobce neuvedl ani v odvolání a poprvé jej tvrdí až ve své replice, tedy až po lhůtě k podání žaloby.
17. Na základě výše uvedeného musí krajský soud konstatovat, že žalovaný nebyl oprávněn se věcně zabývat odvoláním, jelikož nebylo dle § 92 odst. 1 ve spojení s § 81 odst. 2 správního řádu přípustné. Ze stejného důvodu se tak nemohl ani krajský soud věcně zabývat argumentací žalobce ohledně situace v zemi původu žalobce nebo přiměřenosti rozhodnutí o správním vyhoštění. Krajský soud se ztotožnil se závěry žalovaného o nepřípustnosti podaného odvolání, argumentace žalobce tyto závěry nijak nezpochybnil, tudíž krajský soud hodnotil žalobu jako nedůvodnou.
18. Protože žaloba nebyla důvodná, musel ji krajský soud zamítnout (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).
19. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v § 60 odst. 1 s.ř.s., přičemž neúspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení neměl a úspěšnému žalovanému náklady dle obsahu spisu nevznikly.

20. O věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, jelikož žalovaný s tímto postupem souhlasil a žalobce se ve lhůtě k tomuto postupu nevyjádřil (§ 51 odst. 1 s.ř.s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení.

Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice 10. ledna 2023

JUDr. Jan Dvořák v. r.
samosoudce